

NS-Nieuwsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1152

13.04.2025 (136)

De opvoeding van een boosaardig genie

door Gerhard Lauck

Deel 18

Nasleep: Strafbaar gesteld en vervolgd in de VS

Maar er is meer! Bij mijn terugkeer in Amerika verklaart de Amerikaanse overheid me tot "veroordeelde misdadiger" en probeert me in de gevangenis te gooien!

Na mijn veroordeling voor een denkmisdrijf in Duitsland in 1976 had ik mijn Amerikaanse advocaat gevraagd of dit juridische gevolgen had in de VS. Ik kreeg te horen van niet. Ten eerste was het een buitenlandse veroordeling. Ten tweede was het voor een activiteit die uitdrukkelijk beschermd wordt door het Eerste Amendement. Later kreeg ik zonder problemen een wapenvergunning.

Toen ik in 1999 terugkeerde naar Amerika, was mijn oude wapenvergunning verlopen. Dus vulde ik een nieuwe aanvraag in.

Toen ik de vraag las of ik een "veroordeelde misdadiger" was, herinnerde ik me de woorden van mijn advocaat. Maar ik voelde me nog steeds ongemakkelijk. "Interpretaties" kunnen en zullen in de loop van de tijd veranderen. Toch was dit een principekwestie.

Mijn standpunt was (en blijft) dit: *Tegen een politieke gevangene zeggen dat hij een 'veroordeelde misdadiger' is, is hetzelfde als tegen een verkrachtingsslachtoffer zeggen dat ze een 'let' is, omdat ze buitenechtelijke seks heeft gehad. Het is een*

schande! Het is oneervol! Het is zelfs nog erger als de regering eist dat het slachtoffer zichzelf belastert onder bedreiging van een aanklacht wegens meineed en gevangenisstraf!

Ik heb die vraag met "Nee!" beantwoord.

Dit is wat er vervolgens gebeurde.

Voorjaar 1999. De federale regering van de VS verklaart mij tot een "veroordeelde misdadiger" uitsluitend op basis van mijn "Duitse veroordeling" voor het legaal uitgeven van een krant in Amerika! Ik start een juridische tegenactie. De American Civil Liberties Union (ACLU) neemt de zaak aan.

30 juli 1999. Een plaatselijke rechtbank verwerpt mijn beroep tegen de afwijzing van mijn aanvraag voor een wapenvergunning, maar laat de kwestie van het Eerste Amendement onbeantwoord. De juridisch adviseur van de politie wordt in een artikel op de voorpagina van de lokale pers op 31 juli geciteerd dat deze zaak voor het Amerikaanse Hooggerechtshof kan komen.

Een andere zaak kwam een paar jaar later voor het Amerikaanse Hooggerechtshof. Het "beslechtte" de zaak in positieve zin. Dit betekent echter niet noodzakelijkerwijs dat het niet opnieuw kan gebeuren. Bovendien kan er hoe dan ook een aanklacht wegens "meineed" worden ingediend!

17 augustus 1999. De ACLU gaat in beroep bij zowel de districtsrechtbank van Lancaster County als het ministerie van Financiën.

15 oktober 1999. De rechtbank verwerpt mijn beroep op grond van een technische fout. Verbazingwekkend genoeg worden noch ik noch mijn advocaat hiervan op de hoogte gesteld tot de week daarop. De advocaat van ACLU begint met de voorbereiding van een nieuw beroep.

4 november 1999. Nadat ik hoorde van een arrestatiebevel, geef ik mezelf aan bij de politie van Lincoln. Ik word formeel beschuldigd van "vierde klasse misdrijf meineed" - strafbaar met vijf jaar gevangenis en/of \$10.000,00 boete - voor het niet onthullen van de "veroordeling" voor een gedachtemisdrijf in Duitsland. Dezelfde dag word ik op borgtocht vrijgelaten.

8 november 1999. De *Lincoln Journal Star* drukt een hoofdartikel af waarin de lokale autoriteiten worden bekritiseerd als "te agressief" voor het indienen van een strafrechtelijke aanklacht voordat de grondwettelijke kwesties naar tevredenheid

zijn beantwoord.

4 december 2001. Vijfentwintig maanden na de tenlastelegging begint mijn proces en het eindigt in minder dan een uur met het seponeren van de aanklacht.

Belangrijk! Deze zaak werd alleen verworpen op basis van TECHNIEK. NIET op basis van het Eerste Amendement!

De "overtreding" is een "misdrijf" onder de Duitse wet en leidt niet tot verlies van burgerrechten. (De staatspolitie van Nebraska veranderde later de formulering op de aanvraag om deze technische fout te omzeilen. Daarom is een veroordeling voor "meineed" zelfs vandaag de dag nog mogelijk!)

De aanklager liet voor \$20.000 belastinggeld een deskundige juridische vertaler overvliegen, die onder andere werkte voor het Office for Special Prosecution van het Amerikaanse Ministerie van Justitie. Zijn specialiteit is "Nazi oorlogsmisdadigers". Op een gegeven moment was het hoofd een Amerikaans/Israëliisch staatsburger die tegelijkertijd sheriff was in Israël!

Deze "expert" maakte geen duidelijk onderscheid tussen misdrijf en overtreding! Alleen mijn kennis van de Duitse wet en taal stelde de verdediging in staat om dit te ontdekken. We dwongen de "expert" toen om het punt toe te geven. Dit was van vitaal belang voor mijn verdediging. Anders zou een veroordeling en hoger beroep tot aan het Amerikaanse Hooggerechtshof - en misschien wel gevangenisstraf terwijl dit allemaal aan de gang was (!) - het waarschijnlijke resultaat zijn geweest!

De ACLU kon mij niet verdedigen, omdat deze zaak 'strafrechtelijk' was en niet 'civielrechtelijk'. Ik had een openbare verdediger. Ik moest deze technische fout zelf ontdekken. Daarna moest ik het *herhaaldelijk* tegen hem zeggen voordat hij het ermee eens was dat het een haalbaar punt was.

Een bedreiging voor ons allemaal

Stel je het volgende scenario voor.

*De Amerikaanse overheid ontzegt je het recht om te stemmen of een vuurwapen te bezitten op grond van het feit dat je een "veroordeelde misdadiger" bent... vanwege een **lichte veroordeling** jaren geleden in **het buitenland** voor iets dat lijkt op het **bezit van een christelijke bijbel** in een **moslimland**!*

Of omdat een buitenlandse regering je Amerikaanse website niet leuk vindt, jurisdictie opeist en je "veroordeelt" voor een gedachtemisdad!

Oh ja, en omdat je je "veroordeling voor een misdrijf" niet hebt vermeld op een

aanvraag voor een wapenvergunning, word je gearresteerd en aangeklaagd voor theineed!!!

Dit kan jou overkomen! Mijn eigen zaak bewijst het! Juridisch zijn deze gevallen niet anders dan de mijne.

Combineer dit met de recente onthullingen van "Big Brother" en we hebben een behoorlijk eng scenario!

Hoofdstuk Acht

Het nieuwe millennium

Na mijn terugkeer in Amerika was ik blij met de vooruitgang die tijdens mijn afwezigheid was geboekt. Ik bleef dus delegeren en besteedde veel van mijn tijd aan andere bezigheden.

Een van deze bezigheden was *mentorschap*. Ik vond hier veel persoonlijke voldoening in. Deze jonge mensen waren een stuk slimmer dan ik op hun leeftijd was. Sommigen van hen zullen ongetwijfeld veel meer bereiken dan ik. Alles wat ik heb bijgedragen aan hun ontwikkeling is mijn bescheiden geschenk aan het nageslacht.

Na verloop van tijd verving de nieuwsbrief in klein formaat de tabloid. Daarna verving de website de nieuwsbrief. De publicatie van boeken daarentegen overleefde en breidde zich zelfs sterk uit. Op ons hoogtepunt, net voor de grote recessie, publiceerden we ongeveer 100 nieuwe boektitels in één jaar.

60.000.000 hits op websites

De allereerste website die ik ooit maakte (in januari 2000) en beheerde, was voor onze organisatie.

Aankankelijk wilde ik dit vak helemaal niet in. Ik heb weinig aanleg voor iets technisch of mechanisch. Maar de andere vrijwilligers lieten de bal vallen en ik moest wel meedoen. Leuk of niet.

Dus begon ik met tegenzin te onderzoeken hoe ik op zijn minst *een minimum aan* vaardigheden op dit gebied kon verwerven.

Mijn allereerste website had meer dan TWEE miljoen hits in het eerste jaar, TEN miljoen hits in het tweede jaar en TWINTIG miljoen hits in het derde jaar!

Het piekte op ZESTIG miljoen hits per jaar een paar jaar later!

Gezien dit enorme volume werd bandbreedte al snel een groot kostenprobleem. Dus werden we al snel een "web-site re-seller". Op die manier kregen we groothandelsprijzen van de server. We kochten website accounts in bulk, verkochten sommige door, doneerden sommige en gebruikten de rest voor experimenten.

Een paar jaar later vertelde een van de drie grootste servers in de VS ons dat we een van hun top tien web-site resellers wereldwijd waren!

Toen ik deze website voor het eerst maakte, keken de ingewijden er natuurlijk op neer. Het ontwerp was te eenvoudig en simpel. Het ontbrak aan toeters en bellen. *Duidelijk het werk van een amateur.*

Klopt. Het was het werk van een amateur. Het was onconventioneel volgens de algemeen erkende normen. Maar het werkte!

Er waren vier redenen voor dit ontwerp:

Ten eerste, mijn aanpak als *direct marketeer* in tegenstelling tot een *computernerd* of een conventionele *websiteontwerper*.

Een veelgemaakte fout is tegenwoordig om het maken en onderhouden van websites simpelweg toe te vertrouwen aan een computernerd of een websiteontwerper. Het eindresultaat is een website die eruit ziet als een kunstwerk, maar geen optimale resultaten oplevert.

Het ergste is dat deze dodo vaak niet wordt gerepareerd. Niemand merkt het gebrek op, want de website ziet er geweldig uit! Net als een mooie vrouw die in werkelijkheid een seriemoordenaar is. De meeste website-ontwerpers zijn "kunstenaars". Geen "wetenschappers" zoals direct marketeers. Zie het als volgt: Van Gogh was een geweldige schilder, maar zou U hem hebben ingehuurd om een brug te bouwen?

Ten tweede mijn onderzoek naar *zoekmachineoptimalisatie* (SEO).

Ten derde, de *eenvoud en standaardisatie van de methodologie* die zo goed werkte in de tabloid-operatie en elders.

Ten vierde, de zeer beperkte computervaardigheden van onze eigen medewerkers. (Over het algemeen willen computernerds spelen met de nieuwste high-tech speeltjes. Niet om "saai" werk te doen).

We gaven veel geld uit aan een computeranimatieprogramma. Daarna huurden we een professionele kunstenaar in om de gezichten van beroemde politici over de hele wereld te tekenen. Deze werden gebruikt om computeranimaties te maken die de draak met hen staken. Dit omvatte ook staatshoofden die verboden dissidente liedjes zongen.

Op een gegeven moment maakten we *elke dag twee* nieuwe animaties voor onze website. Eén voor elk van onze twee hoofdtalen.

Dit was bedoeld als de eerste fase van een veel ambitieuzer project. Helaas werd het later op de lange baan geschoven. Het ligt nog steeds stof te verzamelen op die plank. Maar het ligt niet in de vuilnisbak.

Ik had een SEO consultant ingehuurd.

Niet om het werk zelf te doen, zoals gebruikelijk is. Maar om *mij te trainen*. Op die manier zou ik deze taak in de toekomst zelf kunnen uitvoeren.

Daarna heb ik een DOZEN websites opgezet en geëxperimenteerd met VIJFTIG zoektermen. Elke dag hield ik de Google-positie bij voor elke zoekterm. Ik deed dit MAANDEN lang. De MEESTEN van die zoektermen verschenen al snel op de eerste pagina en Sommigen waren #1.

In het geval van een paar grotere en belangrijker websites, hielden we de webstatistieken *dagelijks bij*. Later legde ik die cijfers vast, vergeleek ze met de inkomsten, analyseerde ratio's en voorspelde groei in verkeer en inkomsten.

Internet *lijkt* in sommige opzichten op *postorder*. Alleen zijn de cijfers achter de komma een paar spaties opgeschoven. Bij postorderbedrijven was ik gewend om maar drie of vier cijfers rechts van de komma te zetten. Maar bij internet waren het er zes.

Het grootste probleem is de kwaliteit. Het internet is een voyeuristisch medium. In de tijd voor het internet hadden abonnees een emotionele band met hun gedrukte publicatie. Dit vertaalde zich in concrete steun in de vorm van vrijwilligerswerk of donaties. Dit ontbreekt helaas in de cyberwereld.

Hitler zegt in *Mein Kampf*: **Het doel van propaganda is om volgelingen te winnen. Het doel van volgelingen is om propaganda te maken.**

Maar op het internet heerst vrije zelfbevrediging. Ruzie maken op forums of het plaatsen van opruiende commentaren is een verspilling van tijd en moeite. Het gesproken woord, bij voorkeur face-to-face, is oneindig veel effectiever. Praktijkervaring en zorgvuldige meting en analyse van zowel websiteverkeer als postorder in traditionele gedrukte media hebben mij hiervan overtuigd.

De oude garde staat klaar

Drie decennia na de geboorte van de NSDAP/AO in 1972 verving de "legale arm" van de beweging de "illegale arm". Semi-legale frontgroepen en legale literatuur vervingen de ondergrondse cellen en illegale literatuur. Het internet speelde ook een grote rol in deze ontwikkeling.

De buitenlandse basis verschoof naar secundaire ondersteunende taken. Vergelijkbaar met de verschuiving van actieve dienst naar reservestatus, ook al zijn we "politieke soldaten" in tegenstelling tot soldaten in conventionele militaire

dienst.

Misschien zal regeringsonderdrukking de beweging op een dag dwingen om terug te keren naar het ondergrondse verzet van vroeger. Als dat zo is, dan zal de vijand van de vrijheid onze Oude Garde bereid en in staat vinden om hem "een blauw oog te slaan". Maar we zullen niet "zijn hoofd afhakken". We zullen geweldloos blijven.

Ergens in de misschien verre, misschien niet zo verre toekomst zullen er in het Oude Land, hopelijk in *alle* landen, weer echt vrije verkiezingen worden gehouden. Dan zal het slechts een kwestie van tijd zijn tot de tirannen vallen. Een vrij land kan dan recht doen gelden. Gerechtigheid noch wraak behoren tot onze taak.

Als het nodig is, zullen de dissidenten weer van tactiek veranderen. De troepen in de achterhoede zullen terugkeren naar het front. De reservisten worden teruggeroepen naar actieve dienst.

Ik zou het een eer vinden om aan hun zijde te mogen staan!

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

